

ikke er fradragsret for indkomstskatten til staten. Den samlede marginale beskatning skulle herefter ikke kunne overstige de nuværende grænser, jfr. den foranstående tabel.

Forslaget tilsigter ikke en reduktion af den marginale ligevægtsbeskatning for de højeste indkomster, men lægger på den anden side loftet på det nuværende maksimale niveau. Under de forestående skattelovsforhandlinger vil forslagsstillerne imidlertid arbejde for en lavere beskatning af indtægtsforøgelse, ekstraintægter m. v., hvor det drejer sig om mellemindkomster og mindre indkomster. En maksimal beskatningsprocent — i et system med fradragsret for kommuneskatten — på omkring et halvthundrede til staten er i øvrigt nævnt i en udtalelse, som finansministeren fremsatte i Folketinget den 13. december 1966 (sp. 398), og hvori det hedder:

„Hvor dette loft så skal ligge — ja, det er jo det store spørgsmål. Vi er i regeringen klar til at gå ind i en drøftelse og vil ikke i dette øjeblik lægge os fast på nogen bestemt løsning på dette punkt. Og med hensyn til procenterne — ja, derom har vor gruppeformand, hr. Per Hækkerup, sagt til mig, at det, han tænkte på med de to tredjedele, de 66 pct., var marginalbeskatningen. Det er den, han har talt om, og ikke hvor meget man gennemsnitligt kan komme af med i skat. Det er altså marginals-katten ude på den yderste del af skatteskalaen, og mon der så er så megen forskel imellem det, han her siger, og det, andre tænker på? Jeg har da forstået de radikales forslag på den måde, at det bevæger sig op til omkring de 50 pct., og det er jo kun stats-skatten, man her taler om. Tager man kommuneskatten med — og den er indeholdt i det, hr. Per Hækkerup har udtalt sig om — er man jo deroppeved. Jeg har selv udtalt mig ikke for 55, men for 55-60 pct., og det ligger ikke så langt derfra. Det er ud fra den betragtning, at en statsskat på omkring et halvt hundrede procent kunne være rimelig; så er der også noget kommuneskat, og så kommer man op på de 55-60 pct., og det er det, jeg tror man skal regne med.“

*Ajourføring af lempelsesreglerne for formueskatten
m. v.*

Forslaget går endvidere ud på at fastholde og ajourføre den nedsættelsesregel for en skatteydere samlede indkomst- og formuebeskatning, som lige

siden 1942-43 har været optaget i de årlige udskrivningslove, senest i udskrivningsloven for 1967-68 § 7. Efter denne regel kan en skatteyder, der i samlet indkomst- og formueskat er pålignet mere end 80 pct. af sin indkomst inden fradrag for skatter, forlange statskatten nedsat, således at det samlede skattebeløb ikke overstiger 80 pct. af denne indkomst. Det beløb, hvormed nedsættelse bliver givet, skal dog fordelt over de to følgende år fragå i den pågældende skatteydere skattefradrag.

Reglen har derved sammenhæng med skattefradragsrettens eksistens, men selve det grundprincip, den er udslag for, bør overføres til et skattesystem uden almindelig fradragsret. Uanset den nævnte efterregulering i de to følgende år påvirkes 80 pct. satsen af fradragsretten, således at denne loftsregel betød en lavere reel beskatning end 80 pct. En videreførelse af reglen vil derfor begrunde en lavere sats, og således at maksimum for den samlede beskatning ikke overstiger 67 pct. af indkomsten.

Den i den nugældende udskrivningslovs § 10 indeholdte bestemmelse om, at den pålignede formueskat nedsættes med 5 pct. for hver to promille, den ansatte indkomst er under 3 pct. af formuen, ønskes opretholdt og ajourført. Reglen beskytter formueejere med lave afkast mod en urimelig formuebeskatning. Under hensyn til skattefradragsrettens bortfald findes det rimeligt at ændre reglen således, at den træder i virksomhed, så snart skatteindkomsten er under 6 pct., og reduktionen med 5 pct. af formueskatten sker for hver 4 promille, skatteindkomsten er under disse 6 pct. af formuen.

Forslagsstillerne forudsætter i øvrigt, at selve formueskatteskalaen reduceres under hensyntagen til fradragsrettens bortfald.

Det her foreliggende forslag til folketingsbeslutning sigter dels ved differentierede loftsregler for de forskellige typer af direkte beskatning, dels ved en fælles overgrænse for den samlede udskrivning på indkomst og formue at fastholde og videreføre det skatteloft, som skattefradragsretten hidtil har medført. Forslagsstillerne finder, at en udskrivning udover de her skitserede rammer alvorligt vil kunne skade både arbejdsløst, initiativ og opsparing. Samtidig er de foreslåede begrænsningsregler af en sådan karakter, at de yder beskyttelse mod en overdreven beskatning for enhver skatteyder i forhold til hans indtægt og eventuelle formue.